

Predica de la Zürich

Duminică, 24 iunie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 40:28-31**: *„Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. El dă tărie celui obosit și mărește puterea celui ce cade în leșin. Flăcăii obolesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină; dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă, și nu obolesc; umblă, și nu ostenesc”.*

Is. 41:10: *„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeuul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare”.*

Deja am fost binecuvântați prin cântările corului, prin cântările pe care le-am cântat împreună, prin Cuvântul pe care l-am auzit. Minunat! Suntem pe deplin conștienți că noi n-avem aici o activitate religioasă, nu ținem niște adunări creștine religioase. Ci în prezența lui Dumnezeu noi auzim Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu și prin har putem trăi ceea ce Domnul ne-a făgăduit și dăruit prin harul Său.

Dragii mei frați și surori, noi suntem conștienți că ne aflăm în ultima perioadă de timp a istoriei mântuirii. Și așa cum a cântat corul, în curând noi vom auzi trâmbița și se va împlini ceea ce este scris în 1 Cor. 15, că Domnul va reveni, morții în Hristos vor învia, iar noi care suntem în viață vom fi schimbați. Așa cum au cântat cântăreții, credința și biruitorii aparțin împreună. Va birui doar acela care poate crede din toată inima ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Pentru că credința noastră nu este ancorată în noi, ci este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea noi știm că toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat își vor găsi împlinirea.

Am putea spune multe lucruri despre ceea ce Dumnezeu face pe pământ. Este unic. Acest lucru îl putem spune. Nu doar că sunt adunări întregi care sunt conectate și ascultă în direct, ci avem și cele șaptezeci și două de televiziuni prin care avem transmisii în prezent. În fiecare vineri, întreaga lume poate urmări, asculta și viziona ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit. Apoi cine are o ureche de auzit acela va auzi ceea ce are de spus bisericilor Duhul.

Avem o mărturie bună din călătoria în Israel. Scumpul nostru frate mi-a dat înainte câteva pagini cu notițe. A fost cea mai puternică călătorie în Israel. În total am fost aproximativ trei sute de persoane. În orice loc am fost, zilnic am citit Cuvântul potrivit, iar seara am avut adunările de seară. Cu siguranță pot s-o spun, adunările au fost înregistrate, iar cine dorește să le aibă le poate avea. Am fost foarte surprins că duminică dimineața în adunarea din Krefeld frații au ascultat o predică care a fost ținută în Israel, și toți au fost binecuvântați bogat și au plecat la casele lor binecuvântați. Este puternic că putem trăi totul prin har. Noi am vorbit deseori în acest loc despre prorocia biblică care se împlinește cu Israelul. Dumnezeu a făgăduit că la sfârșitul zilelor va alege din nou pe poporul Său și îl va duce înapoi în țara făgăduită lor. Începând cu anul 1948, prin harul lui Dumnezeu, noi am putut urmări această făgăduință în împlinirea ei. Am putut trăi toate aceste lucruri: că prorocia biblică se împlinește cu Israelul și se va împlini în continuare. În paralel au loc, pe de o parte, întoarcerea înapoi a poporului pământesc de legământ în țara făgăduită lor, din toate popoarele, din toate națiunile, iar pe de altă parte, ultimul mesaj este adresat poporului lui Dumnezeu, Bisericii nou testamentare din toate popoarele și limbile. Evanghelia veșnic valabilă este vestită în forma ei originală și toți o pot asculta și urmări. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii, pe toți frații care și astăzi traduc această veste și pe toți aceia care o urmăresc.

Am citit ce s-a petrecut la începutul noului legământ. Noi toți am citit ce este scris în Is. 40 și putem urmări tot ceea ce este scris ca prorocie biblică într-un singur capitol. Mai ales în Is. 40, începând direct de la vers. 3: „*Un glas strigă: «Pregățiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul*

nostru!»”. În acest capitol a fost anunțată slujba lui Ioan Botezătorul cu opt sute de ani înainte de a avea loc; iar când timpul s-a împlinit, s-a întâmplat.

Apoi vers. 9-10: *„Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună, înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: «Iată Dumnezeul vostru!» Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui”*.

Totul a fost prezis dinainte. Tocmai am citit *«Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere»*, și dacă pe lângă aceasta mai luăm toate celelalte versete biblice *«Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu»*, atunci vedem cum Dumnezeu a venit la noi, cum Cuvântul S-a făcut trup. Pentru noi nu există nicio confuzie. Totul, chiar și tema Dumnezeirii este luminată din toate unghiurile, iar noi suntem mulțumitori din toată inima că putem crede.

Permiteți-mi să spun aceasta. Nouă ne este reproșat foarte tare că noi nu credem în așa zisa „sfântă treime”. Dar noi credem în descoperirea lui Dumnezeu mai bine ca toți ceilalți. Fiți odată sinceri, ce ne-ar ajuta nouă trei dumnezei, trei atotputernici, trei omniprezenți. Un Singur Atotputernic este suficient. Acest Unic Dumnezeu Atotputernic, deja de la început, în Vechiul Testament, S-a descoperit într-un mod puternic ca Creator, Mântuitor, Împărat, etc. El este totul în toate, iar noi Îi putem mulțumi din inimă că am recunoscut îndeosebi descoperirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru, și prin credință am primit-o.

Nu spunem aceasta ca să criticăm, dar în 21 iunie am trăit cu toții ceea ce s-a petrecut în Geneva: 348 de direcții de credință și biserici s-au adunat împreună și Vaticanul a fost și el prezent. Iar ca titlu a fost scris: „Pe noi ne călăuzește Duhul Sfânt”. Dar Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul. Voi veți recunoaște Adevărul și Adevărul vă va face liberi. Iar pentru aceasta Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că ne-a deschis ochii duhovnicești și noi nu ne întoarcem înapoi la Roma; noi ne întoarcem înapoi la Ierusalim, așa cum este

scris aici: „Ca să vestești Ierusalimului vestea cea Bună”. Din Ierusalim a ieșit adevăratul Cuvânt, adevărata Evanghelie, adevăratul mesaj al mântuirii, al răscumpărării. Iar la sfârșitul zilelor noi putem trăi că am fost aduși înapoi la început. Dumnezeuului nostru Îi aducem cinstea și slava din toată inima.

Toți împreună am citit ceea ce ne-a fost citit aici, versetele prețioase din Is. 40:28-31: „*Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeu cel veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă...*”.

Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice. Scumpii mei, câteodată aud că frații și surorile noastre ascultă predicile noastre din anii '70-'80 și ei spun că atunci predicile erau mai puternice. Dar permiteți-mi să vă spun aceasta cu toată dragostea. Din cauza traducerii vestirea trebuie să fie mai lentă. În acel timp nu s-a tradus și ai putut vesti Cuvântul, fără să aștepti traducătorii. Dar astăzi traduc în direct cincisprezece traducători. Și se traduce nu doar aici, ci se traduce în alte limbi și în acele locuri unde Cuvântul este ascultat; și toți acești traducători trebuie să aibă timpul necesar pentru a asculta și da mai departe ceea ce a fost spus. Dar Cuvântul Domnului mai împlinește și astăzi planul lui Dumnezeu. Iar acest Cuvânt nu se va întoarce niciodată gol, ci de fiecare dată își va atinge scopul pentru care a fost trimis.

În mod deosebit avem cuvintele din Mat. 5:17: „*Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc*”. Aceste cuvinte spuse aici sunt cu adevărat puternice. Nu să strici ceea ce a fost spus în Lege, ci să împlinești. Vă rog să țineți tare în inima voastră de acest Cuvânt: „*să împlinesc*”.

Vers. 18: „*Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile*”.

Lăudat să fie Numele Domnului! Deja în Lege fusese anunțat Harul. Legea ne osândește, dar Harul ne-a eliberat. Legea a fost pusă în chivotul legământului, dar sângele mielului era stropit pe capacul

chivotului legământului pentru a ne ispăși de osânda care vine din Lege; pentru ca tu și eu să primim iertarea. Dumnezeu a dăruit har.

Apoi Mat. 5:19: *„Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor”*. Pe lângă acest Cuvânt citim imediat din Mar. 1:15 unde este scris următoarele: *„El zicea: «S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie (,mesajul mântuirii” – lb. germ.)»*”. Acestea sunt primele cuvinte ieșite din gura Răscumpărătorului nostru.

Ioan Botezătorul tocmai își încheiase slujba. Aici în Mar. 1:2-3 este descrisă pe scurt slujba lui Ioan, iar apoi, direct în vers. 11 este dată mărturia: *„Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: «Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea.»*”. Astfel, slujba lui Ioan Botezătorul se încheiase, conform Evangheliei după Marcu. În vers. 15 este scris cum Domnul își începe slujba cu vestirea: *„Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie”*. În Lc. 24 Domnul nostru S-a referit la ceea ce a fost făgăduit în Lege și a fost vestit.

Citim Lc. 24:44-45: *„Apoi le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.» Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile”*. Aici este introducerea.

Mai întâi a fost Ioan Botezătorul care a netezit calea Domnului, a netezit toate lucrurile înalte, ca să gătească Domnului un popor bine pregătit. După învierea Sa, Domnul nostru S-a referit la întregul Vechi Testament și a spus: *„Așa este scris, și așa trebuia să se împlinească tot ce este scris despre Hristos”(vers. 46)*. Ce Cuvânt avem aici: *„Să se împlinească tot ce este scris”!*

Frații mei, despre ce este vorba? Este vorba de împlinirea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a hotărât în planul Său de mântuire, ceea ce Dumnezeu a făgăduit și pentru timpul nostru. De fiecare dată trebuie să accentuăm că cine trece pe lângă făgăduința din acest timp

acela trece pe lângă Dumnezeu. Numai acela crede cu adevărat, care crede așa cum zice Scriptura. Iar Scriptura spune: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. El va reșeza totul, va aduce totul înapoi în starea originală, va restitui totul. El ne va aduce înapoi la început, la original. Noi putem vesti Cuvântul, Evanghelia originală a lui Isus Hristos. Și desigur, aceasta începe cu pocăința, cu credința, iertarea și împăcarea cu Dumnezeu. Noi n-avem un mesaj care trece pe lângă răscumpărare. Ci miezul mesajului este Isus Hristos și lucrarea de răscumpărare isprăvită pe Golgota.

Aici trebuie să fim foarte atenți. Eu spun acest lucru din adâncul inimii mele tuturor celor ce acum ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și tuturor celor ce sunt de curând în mijlocul nostru: noi suntem acum a doua și a treia generație. Prima generație a mai avut trăirile mântuitoare cu Dumnezeu: pocăința, întoarcerea la Dumnezeu, părerea de rău, credința, botezul. Dar cum este cu a doua și a treia generație? Cum este cu tinerii din timpul nostru? Au avut ei trăirile lor mântuitoare? Au trăit ei o pocăință, o înnoire, au trăit ei o naștere din nou? Au avut loc în viața noastră aceste trăiri mântuitoare?

Noi nu dorim doar să vestim Cuvântul și să strigăm cu voce tare: „Iată, Mirele sosește!”. Ci, pe lângă aceasta, trebuie să spunem: „Pregătiți-vă! Pentru că numai cei pregătiți/care vor fi gata vor intra în odaia de nuntă”. Acesta este legământul meu cu Dumnezeu: „Toți aceia care acum ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu proaspăt, venit de la tron, să-l creadă și să aibă trăirile mântuitoare cu Dumnezeul nostru”.

Permiteți-mi ca astăzi să accentuez două lucruri. Mai întâi este vorba despre sângele noului legământ. Aici este punctul central: Lev. 17:11: „*viața (sufletul) trupului este în sânge*”. De ce a fost vărsat Sângele noului legământ, care a curs în trupul omenesc al Domnului nostru? Pentru ca noi să fim răscumprați și eliberați de toate păcatele care au fost în trupul nostru și să-I putem sluji Domnului prin har. Iertarea este în Sângele Mielului. De aceea noi trebuie să punem iertarea pe primul loc. O mai spunem o dată: „*viața (sufletul) trupului*

este în sânge”. Pentru că noi am păcătuit într-un trup de carne și sânge și toate încălcările le-am săvârșit în trup, Domnul nostru a venit la noi, S-a îmbrăcat cu un trup de carne, omenesc, Și-a vărsat Sângele Său divin, sfânt, pentru ca noi să primim răscumpărarea, eliberarea și împăcarea – aceasta este prima parte. De aceea în Lc. 24 Domnul nostru a spus: *„să propovăduim tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”* (vers. 47). Iertarea păcatelor prin Sângele vărsat. O mai spun o dată. Toate păcatele, toate încălcările le-am săvârșit în trupul de carne. Deja prima încălcare din Grădina Eden, primul păcat a fost săvârșit în trup de carne și sânge. De aceea Răscumpărătorul nostru a venit la noi și Și-a vărsat Sângele Său prețios și sfânt.

Al doilea punct este Cuvântul lui Dumnezeu. Prima parte este iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Dar permiteți-mi să citesc și partea a doua din prima epistolă a lui Petru, unde este scris că noi am fost născuți din nou din sămânța Cuvântului lui Dumnezeu care nu poate putrezi. În Lc. 8:11 este scris: *„Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu”*. Iar în 1 Pet. 1:23: *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”*.

Sângele a înlăturat paguba cu privire la tot ce aparține de omul vechi, cu toate încălcările și tot ce a fost. Dar apoi vine Cuvântul Domnului. Iar noi îl primim ca sămânță divină. Domnul nostru a fost Cuvântul făcut trup. Ce se petrece cu noi? Noi am primit Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânță divină și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Așa cum deseori am spus, pe cât de sigur a fost dată făgăduința Mariei, care a primit har înaintea lui Dumnezeu, pe atât de sigur am auzit noi făgăduințele Cuvântului și le-am primit prin credință; ca și la Maria, Duhul Sfânt vine asupra noastră și crează în noi viața nouă divină, ca să fim născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți.

Aici, înainte să citim vers. 23, avem 1 Pet. 1:18-19: *„căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții*

voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană". Pe cât de sigur Mielul lui Dumnezeu a fost fără cusur, fără prihană, desăvârșit, pe atât de sigur gloata răscumpărată va fi fără pată, fără zbârcitură, fără cusur, spălată în Sângele Mielului, curățată și sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, va fi pregătită pentru ziua revenirii lui Isus Hristos. Noi trăim în această ultimă perioadă a harului când ultima chemare răsună.

Apoi avem puternicele cuvinte din 1 Cor. 2 de la vers. 7: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*". Nu niște adunări religioase. Ci noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiise Dumnezeu, care a fost anunțată în întregul Vechi Testament și care își găsește împlinirea în decursul Noului Testament. Noi putem vesti acest Cuvânt sfânt și prețios așa cum l-a descoperit Duhul. Și să spunem oamenilor că aceasta este ultima perioadă de timp, ultima chemare pentru toți aceia care doresc să primească trecere înaintea lui Dumnezeu și doresc ca Domnul să-i ia Acasă atunci când El va reveni.

În fiecare predică trebuie s-o spunem din nou, că Dumnezeu a dat o însărcinare supranaturală în 11 iunie 1933. Gândiți-vă cât timp și-a luat Dumnezeu de atunci. Dați-vă seama, dacă Domnul ar fi venit acum trei ani, atunci câțiva dintre noi n-ar fi avut parte de revenirea Domnului. Dar Dumnezeu nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Lui, așa cum a scris Petru. El dorește ca niciunul din aceia care este hotărât pentru mântuire să nu fie pierdut, ci să-și petreacă veșnicia cu Domnul. El dorește ca ultimul să fie chemat, și împreună să trăim pregătirea prin har. Eu cred și sunt convins pe deplin de ceea ce a făcut Domnul în mod supranatural.

Dragii mei frați, permiteți-mi s-o spun cu smerenie și cu o mare responsabilitate, înaintea Domnului, înaintea singurului Dumnezeu, și sper că voi fi înțeles corect. Dumnezeu a dăruit har și astăzi eu pot spune ceea ce ochii mei au văzut, ceea ce urechile mele au auzit cu privire la Cuvântul vieții. În legătură cu ceea ce face Dumnezeu în prezent, am parte directă de lucrarea lui Dumnezeu,

începând din anul 1955, 1958 și de atunci încolo, prin har. Acest lucru l-am spus fraților înainte. Data de 3 decembrie 1963 a fost o zi cu totul deosebită. Spun acest lucru cu teamă și respect înaintea Domnului. Celui mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile, fratelui Branham, i-a fost spus că aceeași slujbă pe care a avut-o atunci Domnul nostru Isus Hristos, ca Fiul al Omului, aceeași slujbă se repetă acum. Aceeași slujbă care a avut loc atunci pentru iudei și samariteni, are loc acum pentru Neamuri. Fratele Branham avea viziuni, putea vedea ce era în legătură cu pacientul și putea spune cu exactitate necazul aceluia pacient, așa cum a fost atunci cu Domnul nostru: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”.

Eu nu știu ce însemnătate are pentru voi faptul că Îngerul Domnului a fost trimis la fratele Branham, iar el i-a putut descrie înălțimea, greutatea, l-a putut descrie din cap până în picioare. Apoi i-a dat însărcinarea divină și călăuzirea: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa ție îți vor fi date două semne”. Cu adevărat a fost o repetare a ceea ce s-a petrecut în timpul lui Moise la chemarea afară, ceea ce s-a întâmplat în timpul Domnului nostru s-a întâmplat acum pentru a treia oară. Pentru ca atenția poporului lui Dumnezeu să nu fie îndreptată spre o persoană. Ci să fie îndreptată spre ceea ce s-a petrecut în timpul nostru într-un mod supranatural. Eu am fost un martor care am văzut și auzit. Aceasta a fost decizia și hotărârea lui Dumnezeu. Aș fi putut eu predica cu o așa autoritate a Cuvântului dacă Dumnezeu nu S-ar fi îngrijit ca eu să văd, să aud și să trăiesc acele lucruri? Eu pot spune ca Petru și Ioan: „*Ceea ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții (aceea v-am vestit)*”. Dar exact așa, cu responsabilitate înaintea Dumnezeului Celui viu, să dau mai departe ultimul mesaj clar ca cristalul. Dragi frați, acest lucru îl spunem foarte clar. Dumnezeu ne-a păstrat și am rămas în Cuvânt. Nicio singură dată n-am alunecat în rătălmăciri, ci am rămas credincioși și am dat mai departe ceea ce Domnul ne-a încredințat nouă. Iar noi credem, fiind convinși că Scriptura se împlinește în fața ochilor noștri, că ultimul mesaj ajunge la ultimele popoare, la ultimele limbi. Ultima chemare răsună, și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă de ceea ce spune

acum Bisericii Duhul. Așa cum lui Petru i-a fost spus atunci: „*nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri*” (Mat. 16:17), și așa cum aici Pavel a putut scrie „*v-am vestit ceea ce ne-a fost descoperit nouă prin Duhul*”, tot așa același lucru se petrece și în timpul nostru.

Mai citim din 1 Cor. 2:12: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem recunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”. Unde este „Amin-ul”? Amin. Mai trebuie să citim încă o dată versetul acesta. „*și noi....*”. Nu ceilalți care sunt de părerea că poți intra cu mintea în aceste lucruri, nu. „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem recunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”.

Vers. 13: „*Și vorbim despre ele...*”. Nimic altceva! „*Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt...*”. Acum vă rog fiți foarte atenți! „*...întrebuințând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești*”. Întrebuințând o vorbire duhovnicească. Prin Duhul ne sunt descoperite și astfel să dăm mai departe ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit și prin har ne-a dăruit.

În vers. 14 este scris: „*Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu*”. Da, așa este. Omul firesc nu poate primi lucrurile Duhului lui Dumnezeu. Trebuie să vezi duhovnicește, să judeci, să înțelegi duhovnicește, să ai un acord interior; iar apoi, prin credință primim cum este scris. „*Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie...*”. Așa este. Pentru ei sunt o nebunie. „*...și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește*”. De așa ceva nu te apropii cu mintea, nici cu răstălmăciri. Ci să le primești descoperite prin Duhul.

Apoi vers. 15: „*Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul („corect” – lb. germ. Menge), și el însuși nu poate fi judecat („în mod corespunzător” – lb. germ. Menge) de nimeni*”. Așa este.

Dragii mei frați și surori, ne putem noi descrie, astăzi, ca niște oameni duhovnicești, ca fiind niște oameni introduși în acest conținut duhovnicesc al Cuvântului lui Dumnezeu, prin har? Pot eu, astăzi, exprima că nu facem o comparație firească cu mintea? Pot eu, astăzi, crede că noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, că noi am pășit în Locul Preasfânt? Că noi am acceptat și primit Noul Legământ, că am trăit iertarea, împăcarea, harul și mântuirea? Că Dumnezeu, prin Duhul, ne-a descoperit ceea ce trebuie să se împlinească acum, în încheiere, în Biserică și îndeosebi în Biserica Mireasă? Adică chemarea afară, separarea, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Da, așa cum și cântăreții au cântat: în curând trâmbița va răsună. Noi credem că ne aflăm la sfârșitul timpului harului și că la sfârșit va avea loc răpirea, Însuși Domnul va reveni, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi schimbați și răpiți toți împreună cu ei.

Fie ca toți de pe întregul pământ care ne urmăresc, oriunde s-ar afla pe pământ, fie ca toți care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu să creadă din inimă, că au primit iertarea prin Sângele noului legământ despre care ne-a spus scumpul nostru Domn și Răscumpărător în Mat. 26 de la vers. 26: „...*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Credeți că sângele Lui a fost vărsat pentru toate încălcările trupești, pentru toate încălcările și nelegiuirile noastre, pentru tot. Primiți iertarea prin Sângele Mielului, acceptați-o și primiți-o prin credință. Și când Dușmanul intenționează să vă acuze, respingeți-l. Pentru că așa este scris: „*Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți, odată pentru totdeauna!*”. Și așa cum fratele Branham a accentuat de multe ori, noi stăm înaintea lui Dumnezeu ca și cum n-am fi păcătuit niciodată, ca și cum niciodată n-am fi făcut vreun păcat sau am fi săvârșit vreă încălcare. Cu adevărat Dumnezeu ne vede complet neprihăniți prin Sângele Mielului.

S-o spunem încă o dată. Viața trupului este în sânge. De aceea Domnul nostru, aici în trupul Său de carne, Și-a dat viața Lui divină, Și-a vărsat Sângele Său pentru ca noi să fim mântuiți, ca să căpătăm iertarea, împăcarea și neprihănirea prin har. El Și-a dat viața, Și-a vărsat Sângele pentru tot ceea ce ni s-a întâmplat și ni se va întâmpla în acest trup de carne. Apoi răscumpărații, împăcații cu Dumnezeu, ascultă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Pe cât de sigur Cuvântul, care este Sămânța, este semănat, pe atât de sigur acest Cuvânt va răsări. Eu sunt de la țară, și știu practic că cine seamănă grâu va secera grâu. Altfel nu merge. Noi n-am recoltat niciodată la vecini, ci de fiecare dată noi am recoltat ceea ce noi am semănat.

Permiteți-mi să spun aceasta cu teamă și respect înaintea Domnului. Prin har, prin însărcinarea lui Dumnezeu, am vestit, am semănat Cuvântul curat și sfânt. Iar la sfârșit nu vor fi măcăciuni, nu va fi neghină în lanul de grâu. Ci va fi un grâu sfânt, curat, copt de soare, și puțin plecat în jos pentru că timpul a durat prea mult. Dar va fi recoltat un lan de grâu curat și sfânt. Și astfel noi vom fi la Domnul pentru totdeauna. El a fost Bobul de grâu, El Și-a dat viața Lui; așa cum este scris în Ioan 12, El, ca Bob de grâu a căzut în pământ. Iar noi vom fi rodul, marele lan de grâu care va fi recoltat la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

O spunem încă o dată. Ioan Botezătorul și-a avut însărcinarea și slujba lui. Marcu a cuprins totul, pe scurt, într-un capitol. Apoi Domnul Și-a început slujba Lui. Când lucrarea de răscumpărare a fost desăvârșită a început slujba Bisericii. Astfel, prin har, noi avem decursul istoriei mântuirii, până în timpul nostru. Și noi recunoaștem că la sfârșitul timpului de har Dumnezeu va vorbi încă o dată. Nu în toate denomițiile, nu. Ci în mijlocul poporului Său. „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei*”, zice Domnul; *nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*”. „*Da, Eu voi fi în mijlocul vostru, voi locui în mijlocul vostru și voi fi Dumnezeul vostru*”. Fie ca Domnul Dumnezeu să umble și să locuiască în mijlocul nostru. Nu doar să vină în vizită. Ci să locuiască și să umble prin fiecare în parte. Doamne, Tu în mine și eu în Tine. Este minunat că nu este o teorie, ci o realitate divină.

Toți aceia care acum Îl cred pe Dumnezeu sunt ca Avraam care L-a crezut pe Dumnezeu. Și cum toți putem citi în Rom. 4, Avraam nu s-a uitat la împrejurări. El avea vârsta de 100 de ani atunci când Domnul i-a vorbit, așa cum este scris în Gen. 18:10: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu*”. Așa este scris în Rom. 4, că Avraam nu s-a uitat la lucrurile vizibile, nu s-a uitat la starea lui, nu s-a uitat la starea Sarei. El a privit la Dumnezeul Cel viu care a dat făgăduința. Să nu te uiți la starea ta, nu te uita la alții. Privește la Domnul, crede făgăduința, primește-o, acceptă ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Fie ca această zi să slujească ca noi să punem în centru Sângele noului legământ și să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima.

O spunem încă o dată. Viața trupului este în Sânge. Domnul nostru a venit într-un trup de carne ca al nostru, pentru ca viața divină, Sângele divin să fie vărsat aici pentru ca noi să fim iertați de toate încălcările pe care le-am săvârșit în acest trup de carne. Întreaga pagubă a fost reparată. Cine vrea să-i acuze pe aleșii lui Dumnezeu? Hristos care i-a neprihănit este aici. Iar noi, care Îl credem din toată inima, Îl vom întâmpina pe Domnul nostru fără pată și fără zbârcituri. Noi am primit făgăduința pentru acest timp că El va trimite un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a Lui. Acest ultim mesaj este atât de important ca primul mesaj. Un Domn, o credință, un botez, totul restituit, așa cum a fost la început. Domnul nostru este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. El a început și tot El va desăvârși. Dar și partea a doua: Cuvântul este sfânt, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Noi suntem purtători. Ca niște răscumpărați noi suntem niște purtători ai Cuvântului lui Dumnezeu. Noi, care prin Sângele Mielului, suntem răscumpărați, suntem purtători ai Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul devine trup, ia chip în noi, devine realitate prin noi. Chemarea afară, pregătirea sunt o realitate divină, și la fel, revenirea lui Isus Hristos va fi o realitate divină. Și împreună Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh, cum am văzut în ianuarie 1981.

Eu sunt convins că toți de pe întregul pământ care sunt destinați să fie parte din Biserica Mireasă vor avea parte de răpire prin

har. Toți care acum aud ultimul mesaj, ultima trâmbiță, ultima chemare vor auzi și ultima trâmbiță atunci când Domnul va reveni, și prin har vom avea parte de răpire. Dumnezeuului nostru Îi aducem cinstea acum și în vecii vecilor. Amin.

Ne plecăm capetele, și prin credință continuăm să ne rugăm. Scumpii mei frați și surori, niciunul dintre noi să nu plece din acest loc așa cum a venit. Haideți ca astăzi să ne dedicăm din nou viețile noastre Domnului. Să credem din inimă că Sângele noului legământ a fost vărsat pentru noi, că Dumnezeu a încheiat cu noi un legământ veșnic, ne-a iertat toate păcatele noastre, a acoperit toată vina, a rupt scrisoarea care ne învinuia și noi, ca niște răscumpărați și eliberați pe deplin, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu suntem născuți din nou prin Sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și suntem înnoiți în adâncul adâncului nostru, a naturii noastre. Astăzi Domnul Dumnezeu ne-a dăruit acest Cuvânt simplu, dar pătrunzător, cu gândul răscumpărării depline, prin har. Astăzi să ne însuflețească din nou ceea ce s-a petrecut pentru noi. Și așa cum Pavel a putut spune: *„ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!”* (2 Cor 5:20). Împăcarea a avut loc. Noi doar trebuie să primim ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Nu doar să primim iertarea și împăcarea, ci din inimă să primim și Cuvântul pentru ca să poată răsări în noi, și tot ceea ce zice Cuvântul și a fost făgăduit în Cuvânt să poată fi descoperit în noi și prin noi. Pentru că așa devine Cuvântul trup în noi, prin faptul că noi trăim viața omului nou, prin har. Născut din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Pe cât de sigur Domnul nostru a fost îngropat într-un trup de carne muritor, pe atât de sigur a înviat într-un trup nemuritor prin puterea lui Dumnezeu. Puterea învierii a fost descoperită cu Răscumpărătorul nostru și va fi descoperită și în toți cei răscumpărați. Pentru că noi am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El, am fost îngropați împreună cu El, am înviat împreună cu El într-o viață nouă. Aleluia! Slavă și cinste Dumnezeului Celui viu. Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Domnul nostru Isus Hristos.

În timp ce rămânem liniștiți în rugăciune, doresc să ridic mîna cine dorește să fie inclus în această rugăciune. Da, toți dorim. Doamne, atotputernicul Dumnezeu, Tu ne-ai binecuvîntat și arătat din nou răscumpărarea isprăvită și ceea ce putem fi noi ca răscumparați înaintea Feței Tale. Născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea Sîngelui și învierii lui Isus Hristos din morți.

Iubite Domn, nimeni să nu plece din acest loc nemîntuit, nimeni din cei ce ascultă vestirea și niciunul de aici să nu părăsească acest loc fără să fi primit iertarea și împăcarea. Astăzi dacă auziți glasul Lui. Astăzi noi am auzit: El îți iartă păcatele și încălcările și nu-ți mai ține în seamă nimic. Împreună Îți mulțumim pentru lucrarea isprăvită de pe crucea Golgotei. Împreună Îți mulțumim pentru ultimul mesaj care premerge revenirea Ta. Împreună Îți mulțumim că Tu ascuți toate rugăciunile. Dumnezeule, acum Îți aducem toate mijlocirile. Binecuvîntează-i pe toți cei ce nu pot fi astăzi în acest loc, binecuvîntează-i pe toți pe întregul pămînt, binecuvîntează-i pe toți care și-au ridicat mîinile prin credință. Noi toți avem nevoie de Tine, noi toți avem nevoie de Tine! Doamne, împreună Te rugăm dăruiește-ne o nouă trăire cu Tine. Fie ca astăzi toți să fie întăriți prin credință și să recunoască din nou însemnătatea Sîngelui și a Cuvîntului. Cerul și pămîntul vor trece, dar Cuvîntul lui Dumnezeu rămîne în veci. Iar acest Cuvînt este Cuvîntul pe care noi l-am vestit. Așa scrie apostolul Petru și așa o putem spune noi acum la sfîrșitul timpului harului.

Iubite Domn, binecuvîntează peste așteptări și peste înțelegere. Pentru ca nimeni să nu plece dezamăgit. Vă rog ca nimeni să nu privească la împrejurări, la eșecuri, la încălcări. Ci să privească la Tine, Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatele lumii.

Iubite Domn, fie ca această zi să intre în istoria mîntuirii cu noi toți, ca Tu să poți face un început nou și Cuvîntul Tău sfînt să fie confirmat. Ție, Atotputernicului Dumnezeu, îți mulțumim încă o dată din toată inima și din tot sufletul, în Numele sfînt al lui Isus. Aleluia! Amin. Fie ca Dumnezeu să-i pregătească pe toți din toate popoarele și limbile pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru. Amin.